

Entre la informàtica i el trenet

La FEVE sense informàtica

Manuel MUÑOZ

La informàtica és «alhora, un factor de canvi social i un instrument de poder per a qui el controle i tinga accés a utilitzar-lo, siga el govern que siga l'organització, o l'individu». Aquesta era potser la conclusió més important del Fòrum Internacional sobre Premsa i Informàtica (PRESS-INFO) que se celebrà a València la setmana passada.

El Fòrum, organitzat per l'Oficina Intergovernamental per a la Informàtica (IBI), el govern d'Espanya i la Generalitat, reuní mig centenar de personalitats, procedents de trenta països i relacionades amb la informàtica o el periodisme, en un luxós hotel del Camp de Morvedre, decorat amb un gust pès-sim.

Però no es tracta de parlar només del Press-Info, perquè el dia anterior a la cloenda del Fòrum, el trenet procedent de Dènia topava prop de la Vila Joiosa amb un ferrocarril de proves que havia eixit d'Alacant. L'accident produí nou morts i una trentena de ferits.

Sense que els dos esdeveniments mantiguen la més mínima relació, són, en certa mesura, reveladors de la situació actual del País Valencià, que té com a fons un evident desinterès de l'Administració Central.

Contra el que és habitual en aquesta mena d'encontres organitzats per l'IBI, cap representant del Govern d'Espanya no es

Uns mitjans que no s'apliquen a les vies

va dignar a aparèixer. De primer, es comentà que vindria el ministre de la Presidència, Javier Moscoso, i després que seria Solchaga. Si és veritat que aquest darrer s'ho arribà a pensar seriosament, és molt probable que els assessors el feren desistir d'acostar-se tant a Sagunt.

L'únic membre d'un govern que hi acudí —encara que es tractava d'un govern autònom— fou el conseller de la Presidència, Rafael Blasco, dels Blasco d'Alzira. Estigué en l'obertura i en la cloenda, i Lerma, com és habitual quan no es tracta de reunions de Lo Rat-Penat o d'homenatges a «limno», no acostà les barbes pel Fòrum Internacional.

De tota manera, la celebració de Press-Info a

València pareix que ha estat fruit de les insistents gestions de Blasco, el qual està especialment interessat que el País Valencià esdevinga la zona preferida per les indústries relacionades amb la informàtica i la telemàtica, de cara a instal·lar les seues fàbriques.

L'aspecte més paradoxal, tanmateix, és que, mentre Blasco fa plans de futur pensant amb pantalles, ordinadors de butxaca i una televisió valenciana que fomenta la producció d'enginyers informàtics i electrònics en general, els trenets de València i Alacant, de vegades amb unitats que han superat el mig segle d'existència, continuen provocant un sinistre degoteig de cadàvers.

Accidents com el de la setmana passada no són gaire freqüents, això és cert. Si que ho són, en canvi, altres com el que s'esdevingué tot just l'endemà, en el qual va morir el conductor d'un automòbil, atropellat pel tren en un pas a nivell sense vigilància.

Són dues cares de la mateixa moneda; una il·lustració més sobre una societat com la del País Valencià, que viu entre la darrera innovació i l'arcaisme, sense haver viscut l'espai que hi ha entre els dos pols.

Les línies de la FEVE del País Valencià estan a punt de ser transferides al govern autònom. El Consell de la Generalitat ha demanat que, amb el servei, l'Administració Central traspasse també els fons econòmics per a modernitzar-lo. Al seu torn, la Generalitat ja ha inclòs en el pressupost de 1985 tres-cents milions de pessetes destinats a aquest fi. La quantitat no passarà del simbolisme, si no hi ha aportacions més substancials procedents de Madrid, perquè el trenet sembla un mitjà de transport de finals del segle XX.

De la mateixa manera que els membres del govern no assistiren a Press-Info, potser perquè se celebrava a València, l'escassa atenció als trens valencians de FEVE ha estat tan gran, que durant els darres vint anys no s'hi ha invertit un duro per a millorar-los. Només molt recentment se n'ha millorat la via fèrria.

D'ací poc no serà estrany que tots portem ordinadors portàtils. Però haurem d'agafar el trenet o creuar en cotxe els passos a nivell, i ens exposarem a qualsevol cosa.